

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 10/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Sabínou Hodoňovou, advokátska kancelária, Mariánske námestie 31, Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžso 14/2016 z 18. júla 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. novembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. Sabínou Hodoňovou, advokátska kancelária, Mariánske námestie 31, Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy a podľa čl. 46 ods. 2 ústavy rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Sžso 14/2016 z 18. júla 2017 (ďalej len „namietaný rozsudok“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol 28. apríla 2014 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a následne 14. mája 2014 si osobitne uplatnil nárok na dávku v nezamestnanosti. O uplatnenom nároku rozhodla Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina rozhodnutím z 24. júna 2014, a to tak, že sťažovateľ nemá nárok na dávku

v nezamestnanosti. Jeho odvolanie podané proti predmetnému rozhodnutiu bolo zamietnuté rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia Bratislava z 31. júla 2014. Sťažovateľ si 4. augusta 2014 podal žiadosť o priznanie invalidného dôchodku, ktorej bolo vyhovené, a invalidný dôchodok mu bol priznaný rozhodnutím z 19. augusta 2014 so znením výroku „Podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov Vám od 29. januára 2014 priznávame invalidný dôchodok v sume 328,60 EUR mesačne.“.

3. Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uvádza, že 4. novembra 2014 podal podnet na postup „prokurátora“ podľa § 22 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov. Na základe protestu „prokurátora“ podaného proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočky Žilina z 24. júna 2014 o nepriznaní dávky v nezamestnanosti bolo predmetné rozhodnutie zrušené a novým rozhodnutím z 5. mája 2015 opätovne rozhodnuté o nepriznaní dávky v nezamestnanosti pre sťažovateľa z dôvodu priznaného invalidného dôchodku. O odvolaní podanom proti označenému rozhodnutiu z 5. mája 2015 rozhodol nadriadený orgán, Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava svojím rozhodnutím č. k. 42428-4/2015-BA z 30. júla 2015, ktorým bolo prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdené. Žaloba podaná sťažovateľom proti druhostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu bola rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 20 S 163/2015 z 8. marca 2016 zamietnutá. O odvolaní podanom proti označenému rozsudku bolo rozhodnuté namietaným rozsudkom najvyššieho súdu, ktorý prvostupňové rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

4. Sťažovateľ v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu argumentuje:

«Sociálna poisťovňa, pobočka Žilina za deň priznania invalidného dôchodku zvolila dátum 29. január 2014 ignorujúc pritom dátum vydania rozhodnutia ako aj dátum nadobudnutia jeho právoplatnosti a vykonateľnosti. Rovnaká argumentácia je obsiahnutá v rozhodnutí Sociálnej poisťovne, ústredie s tým, že táto argumentácia bola podporená vyjadrením, že priznaním invalidného dôchodku došlo k zmene sociálnej situácie sťažovateľa, t. j. je iba prirodzeným dôsledkom, že priznaním invalidného dôchodku zaniká nárok na dávku v nezamestnanosti.

Krajský súd v Žiline ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s uvedeným názorom Sociálnej poisťovne, ústredie stotožnili.

Dňom priznania sa tak stal deň vzniku ochorenia sťažovateľa a nie deň, kedy bolo rozhodnutie vydané alebo nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, na podklade čoho sa začala dávka sťažovateľovi vyplácať.

Pri posudzovaní predbežnej otázky – posudzovaní rozhodnutia o priznaní nároku na invalidný dôchodok sa tak stal právne významným deň vzniku ochorenia sťažovateľa, t.j. deň predchádzajúci vydaniu rozhodnutia o priznaní nároku na invalidný dôchodok (hoci rozhodnutie je podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevyhnutným pre vznik nároku na dávku), zatiaľ čo pri rozhodovaní o nároku na dávku v nezamestnanosti sa právne významným stal deň vydania rozhodnutia, ktorý bol aj dňom, ku ktorému sa posudzoval skutočný stav veci. Podľa totožného zákona o sociálnom poistení sa tak v danom konaní považovali za právne významné dva rôzne dni – jedným bol deň vzniku nároku na dávku v prípade invalidného dôchodku a druhým deň vydania rozhodnutia v prípade dávky v nezamestnanosti. Oba dátumy pritom boli skúmané v totožnom konaní o žiadosti sťažovateľa o priznanie nároku na dávku v nezamestnanosti.

Ak by v pôvodnom konaní Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodovala zákonne, sťažovateľovi by nárok na dávku v nezamestnanosti priznaný bol. V dôsledku nezákonnosti pôvodného rozhodnutia zavinenej sociálnou poisťovňou a následnej zmene skutkového stavu tento nárok sťažovateľovi priznaný nebol a hoci v konaní o priznanie nároku na invalidný dôchodok bol relevantným deň vzniku nároku na dávku, v konaní o jeho žiadosti o priznanie dávky v nezamestnanosti sa takým stal deň vydania rozhodnutia.

Uvedený rozdiel nemá v zmysle ustanovení zákona o sociálnom poistení žiadne opodstatnenie.

Sporným je určenie „dňa priznania“ invalidného dôchodku, ktorý pojem vyplýva z § 105 ods. 2 zákona o sociálnom poistení. Zákonné ustanovenie nepoužíva spojenia „deň vzniku nároku“, „deň od ktorého sa priznáva“ alebo „deň, od ktorého sa spätne vypláca“, resp. „deň správnym orgánom deklarovaného začiatku vyplácania invalidného dôchodku“, ako to uviedol Krajský súd v Žiline.

Vo výroku rozhodnutia je obsiahnutá formulácia: „Vám od 29. januára 2014 priznávame invalidný dôchodok v sume 328,60 EU mesačne.“, ktorá nešpecifikuje deň priznania invalidného dôchodku, ale deň, od ktorého sa tento dôchodok priznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že deň priznania je totožný s dňom vzniku nároku, resp. dňom od ktorého sa spätne invalidný dôchodok vypláca. S uvedeným sa nemožno stotožniť. Nárok na invalidný dôchodok nevzniká zo zákona a o jeho priznanie je vždy potrebné požiadať. Jeho vyplácanie závisí od právoplatného rozhodnutia. Pre okamih vyplácania invalidného dôchodku je smerodajný deň vydania rozhodnutia a deň jeho doručenia, od ktorého plynie lehota na podanie opravného prostriedku. Až právoplatnosťou rozhodnutia sa sociálna poisťovňa stane viazanou svojím vlastným rozhodnutím a až týmto okamihom je povinnou vyplácať invalidný dôchodok a v závislosti od výroku vyplatiť aj dôchodok za obdobie predchádzajúce vydaniu rozhodnutia o invalidnom dôchodku. Bez právoplatného a vykonateľného rozhodnutia nemá poistenec žiadne právo domáhať sa výplaty invalidného dôchodku a zabezpečenia svojej sociálnej situácie. Iba splnenie zákonom predpokladaných podmienok na vyplácanie nepostačuje.

V danom prípade je 29. január 2014 iba dňom, ktorým mohol vzniknúť nárok na invalidný dôchodok a dňom, od ktorého bol invalidný dôchodok spätne vyplatený. Dňom priznania invalidného dôchodku je však deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku.

Totožne sa posudzuje aj nárok na dávky v nezamestnanosti. Nárok môže vzniknúť okamihom vzniku nezamestnanosti a splnenia ostatných zákonom stanovených podmienok. Dávka sa vypláca v dôsledku jej priznania až na podklade právoplatného rozhodnutia.

Ako bolo uvedené vyššie, v danom prípade sa za deň priznania invalidného dôchodku považoval deň vzniku ochorenia sťažovateľa, zatiaľ čo v prípade dávok v nezamestnanosti tieto neboli priznané vo vzťahu ku skutkovému stavu danému ku dňu vydania rozhodnutia bez ohľadu na to, že v čase vzniku nezamestnanosti sťažovateľ splňal všetky zákonom stanovené podmienky. Zatiaľ čo v prvom prípade tieto dni (vznik rozhodujúcej skutočnosti a deň priznania) sociálna poisťovňa stotožnila v jeden, v druhom prípade ich určila odlišne (vznik rozhodujúcej skutočnosti a deň vydania rozhodnutia).

Ak by bolo možné akceptovať, že dňom priznania invalidného dôchodku je deň, od ktorého sa spätne vyplatil invalidný dôchodok, nemalo by žiaden význam vydávať v tejto

veci rozhodnutie, datovať ho a uvažovať o jeho právoplatnosti a jeho vykonateľnosti. Uvedené však zo zákona o sociálnom poistení nevyplýva.

Vydaním rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku sa súčasne sociálna situácia sťažovateľa nezmenila. Zmenila sa až okamihom jeho výplaty a nie spätne k 29. januáru 2014.»

5. Podľa vyjadrenia sťažovateľa *«Ustanovenie § 105 ods. 2 zákona o sociálnom poistení nie je ani nejasnou ani neurčitou právnou normou. Ak toto ustanovenie možno vykladať viacerými spôsobmi, nemožno ju vykladať na ťarchu sťažovateľa ako adresáta právnej normy, ale iba na ťarchu štátu ako jej tvorcu.*

Úmyslom zákonodarcu vo vzťahu k § 105 ods. 2 zákona o sociálnom poistení bola úprava zániku nároku na dávku v nezamestnanosti v prípade priznania invalidného dôchodku a to tak, že v prípade priznania invalidného dôchodku sa vydá rozhodnutie o zániku nároku na dávku v nezamestnanosti a zastavení je výplaty.

Akýkoľvek iný výklad uvedeného zákonného ustanovenia je neprípustný a ústavne nekonformný, nakoľko by vytváral priestor pre svojvôľu, čo nie je a ani nemohlo byť úmyslom zákonodarcu. Uvedený výklad má navyše diskriminačný rozmer – z dôvodu podľa § 2a ods. 11 písm. d) zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (z dôvodu zdravotného poistenia), a to konkrétne tým, že ak by sťažovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o menej ako 70 %, bola by mu bez ohľadu na deň, od ktorého sa spätne vypláca invalidný dôchodok, riadne vyplatená dávka v nezamestnanosti, t.j. ak by bol sťažovateľ „menej chorý“, dávka v nezamestnanosti by mu priznaná bola. O dni priznania invalidného dôchodku aj z tohto pohľadu nemožno uvažovať do minulosti pred právoplatnosťou rozhodnutia, a to bez ohľadu na to, že k vyplateniu dôchodku dochádza spätne. Inak by zákonodarca musel pripustiť, že zákonom o sociálnom poistení sťažovateľa diskriminuje.»

6. Sťažovateľ na základe prezentovanej argumentácie žiada, aby ústavný súd rozhodol o jej sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy

a podľa čl. 46 ods. 2 ústavy namietaným rozsudkom najvyššieho súdu, predmetný rozsudok zrušil a vrátil vec najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a priznal tiež sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

9. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nespĺňajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávneným subjektom, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred

všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 17/01, III. ÚS 268/05).

11. V intenciách uvedeného pristúpil ústavný súd k preskúmaniu obsahu namietaného rozsudku najvyššieho súdu, aby posúdil, či výkon právomocí vo veci rozhodujúceho najvyššieho súdu zodpovedá limitom sťažovateľom uplatnených článkov ústavy.

12. Sťažovateľ v podanej sťažnosti formulované námietky porušenia označených článkov ústavy opiera o argumentáciu, podstatou ktorej je jeho tvrdenie o nesprávnej interpretácii aplikovaného právneho predpisu, a síce príslušných ustanovení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

13. Z obsahu odôvodnenia namietaného rozsudku vyplýva, že najvyšší súd svoj právny záver o vecnej správnosti rozsudku krajského súdu, a teda neodôvodnenosti sťažovateľom podaného odvolania podporil odkazom na relevantné ustanovenia zákona o sociálnom poistení, a síce na § 19 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého sa poistenie v nezamestnanosti nevzťahuje na fyzickú osobu, ktorej bol priznaný invalidný dôchodok z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %; ustanovenie § 105 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého nárok na dávku v nezamestnanosti zaniká vždy dňom priznania invalidného dôchodku z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % a ustanovenia § 112 ods. 9

zákona o sociálnom poistení, podľa ktorých „ak sa priznáva dávka spätne aj za obdobie, za ktoré bola vyplatená skôr priznaná iná dávka, na ktorú zanikol nárok alebo zanikol nárok na jej výplatu pre priznanie neskôr priznanej dávky, zúčtuje sa za toto obdobie neskôr priznaná dávka s vyplatenou skôr priznanou inou dávkou, a ak suma vyplatenej skôr priznanej inej dávky a) je nižšia ako suma neskôr priznanej dávky, poukáže sa poberateľovi dávky suma rovnajúca sa rozdielu medzi sumou neskôr priznanej dávky a sumou vyplatenej skôr priznanej inej dávky, b) dosahuje alebo prevyšuje sumu neskôr priznanej dávky, poukazuje sa poberateľovi dávky suma neskôr priznanej dávky od splátky splatnej v mesiaci, v ktorom sa rozhodlo o neskôr priznanej dávke, znížená o rozdiel sumy vyplatenej skôr priznanej inej dávky a sumy neskôr priznanej dávky od jej priznania do jej splátky splatnej v mesiaci, v ktorom sa rozhodlo o neskôr priznanej dávke; takto znížená suma neskôr priznanej dávky nesmie byť v úhrne s inými dávkami a dôchodkami starobného dôchodkového sporenia nižšia ako suma, ktorú nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia“.

14. Najvyšší súd odkazujúc na uvedenú právnu úpravu konštatoval, že z nej vyplýva jasné pravidlo, a síce vylúčenie súbežného vyplácania dávky v nezamestnanosti a invalidného dôchodku, a teda, že odo dňa, keď je poistencovi priznaný invalidný dôchodok z dôvodu poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % (a to odo dňa, od ktorého sa mu aj so spätnými účinkami vypláca, nie keď mu bol právoplatne priznaný), nevzťahuje sa naň poistenie v nezamestnanosti. V rámci interpretácie dotknutých ustanovení aplikovanej právnej úpravy odvolací súd reagoval na odvolacie námietky sťažovateľa a v relevantnom smere zdôraznil, že v konaní o žiadosti o priznanie invalidného dôchodku predstavuje zistená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a z nej vyplývajúca invalidita právny dôvod vzniku nároku na invalidný dôchodok, na ktorej vznik sa potom viaže aj deň priznania invalidného dôchodku uvedený v rozhodnutí správneho orgánu a deň právoplatnosti rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku je z uvedených dôvodov pre posúdenie statusu poberateľa invalidného dôchodku nepodstatný. Najvyšší súd na základe uvedeného kvalifikoval výklad aplikovaných ustanovení zákona o sociálnom zabezpečení uplatnený prvostupňovým súdom a tiež príslušným správnym

orgánom ako správny a rozhodnutie krajského súdu vyhodnotil ako náležité odôvodnené a primerane reagujúce na žalobné námietky sťažovateľa.

15. Ústavný súd poukazuje na to, že priznanie a vyplácanie dávky v nezamestnanosti za podmienok stanovených príslušnými ustanoveniami zákona o sociálnom poistení predstavuje realizáciu základného práva garantovaného čl. 35 ods. 3 ústavy, podľa ktorého štát v primeranom rozsahu hmotne zabezpečuje občanov, ktorí nie z vlastnej viny nemôžu vykonávať právo na prácu. Priznanie a vyplácanie invalidného dôchodku za podmienok stanovených zákonom o sociálnom poistení zase predstavuje realizáciu základného práva garantovaného čl. 39 ods. 1 ústavy, podľa ktorého majú občania právo na primerané hmotné zabezpečenie pri nespôsobilosti na prácu. Zmyslom a účelom právnej úpravy zakotvujúcej podmienky priznania a vyplácania dávky v nezamestnanosti je v intenciách citovaného článku 35 ods. 3 ústavy v primeranom rozsahu hmotne zabezpečiť osobu pracovne spôsobilú, avšak nie z vlastnej viny, prácu momentálne nevykonávajúcu (tzn. aktuálne nezamestnanú osobu). Je tak celkom zjavné a nesporné, že dávka v nezamestnanosti neslúži k hmotnému zabezpečeniu osoby nespôsobilej na prácu, teda osoby invalidnej, čomu zodpovedá aj interpretačný záver, ktorý najvyšší súd v odôvodnení svojho rozhodnutia prezentoval (jasné pravidlo o vylúčení súbežného vyplácania dávky v nezamestnanosti a invalidného dôchodku). Ním zvolený výklad preto nemožno hodnotiť ako nesúladný s príslušným článkom ústavy.

16. Vychádzajúc z uvedeného je ústavný súd toho názoru, že právny záver rozhodnutia najvyššieho súdu sa opiera o náležitú interpretáciu aplikovanej právnej úpravy, ktorá nijako nepopiera jej zmysel a účel. Odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu obsahuje primerané logické zdôvodnenie majúce základ v jasných skutkových okolnostiach. Ústavný súd je toho názoru, že najvyšší súd v odôvodnení svojho rozhodnutia relevantným otázkam formulovaným sťažovateľom v uplatnenom odvolaní poskytol zrozumiteľnú a náležitú odpoveď. Ústavný súd konštatuje, že sa mu prezentované závery odvolacieho súdu v žiadnom prípade nejavia ako excesné, signalizujúce arbitrárnosť odôvodnenia namietaného rozsudku, preto neexistujú dôvody, aby do rozhodovania najvyššieho súdu akokoľvek zasahoval.

17. Ústavný súd dospel k záveru, že účinky uplatnenej právomoci vo veci rozhodujúceho najvyššieho súdu v danom prípade sú zlučiteľné s obsahom sťažovateľom označených článkov ústavy, preto sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

18. Vzhľadom na všetky uvedené závery ústavný súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľa, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2018